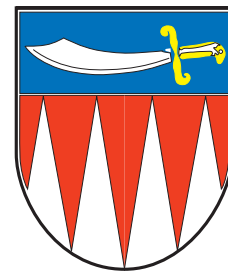

Pod hanáckým žudrem

www.prikazy.cz

Ročník XXV.

Občasník pro Příkazy a Hynkov

číslo 6.

Listopad - prosinec 2024

Vážení spoluobčané,

3,5 volebního období, celkem 14 let, jsem psal úvodník do obecního občasníku Pod Hanáckým žudrem a informoval Vás o tom, co se za uplynulé období událo či jaké investice byly schváleny v rozpočtu obce na začátku kalendářního roku. Jinak řečeno, díky Vám voličům, jsem mohl působit na pozici starosty obce a spolu se zastupiteli pak rozhodovat o tom, jak spravovat obecní majetek, jaké investice obec naplánuje, o jaký dotační titul bude požádáno, jaké kulturní a společenské akce obec uspořádá, které aktivity spolků působících v obci budou podpořeny, jaká technika bude zakoupena pro údržbu a usnadnění práce obecním zaměstnancům, jaké zelené projekty budou realizovány.

Už se k Vám jistě doneslo, že již nejsem starostou obce, neboť mně soud uložil trest zákazu činnosti.

Hodně jsem zvažoval, zda podrobněji popsat, jaké okolnosti mne vedly nebo spíše donutily k rezignaci na funkci starosty obce. Nakonec jsem se rozhodl, že tak učiním, neboť některé zlé jazyky si tuto událost převracejí k obrazu svému a říkají informace, které se nezakládají na pravdě.

V rozsudku je napsáno :

Podle ustanovení § 73 odstavců 1 a 3 trestního zákoníku se obžalovanému ukládá trest

zákazu činnosti spočívající v zákazu výkonu veřejné funkce v územním samosprávném celku na dobu 18 měsíců.

§ 73 (Trestního zákoníku) Zákaz činnosti

(1) Soud může uložit trest zákazu činnosti na jeden rok až deset let, dopustil-li se pachatel trestného činu v souvislosti s touto činností.

(2) Trest zákazu činnosti jako trest samostatný může soud uložit pouze v případě, že trestní zákon uložením tohoto trestu za spáchaný trestný čin dovoluje a jestliže vzhledem k povaze a závažnosti spáchaného trestného činu a osobě a poměrům pachatele uložení jiného trestu není třeba.

(3) Pachatel, který se trestného činu dopustil v souvislosti s řízením motorového vozidla, může soud uložit povinnost podrobit se terapeutickému programu podle zákona upravujícího provoz na pozemních komunikacích (dále jen „terapeutický program pro řidiče“)

Žádného dopravního přestupku jsem se nedopustil.

Chtěl bych zdůraznit, že onen trest zákazu činnosti

NIJAK nesouvisí s mojí prací na obci (odstavec 1), kde jsem se žádného trestného činu nedopustil, ale s mojí aktivitou okolo Domova u dvou slunečnic.

Pořád si myslím, že zde o seniory bylo postaráno výborně a takových domů by mělo být mnohem víc. Už dnes v naší republice chybí asi 80 000 lůžek pro potřebné. V roce 2040, podle vypracovaných demografických studií, to bude dvojnásobný počet. (Moje odsouzení s odkazem na odstavec 3 jsem pak už vůbec nepochopil).

Domov u dvou slunečnic poskytoval ubytování seniorům z naší obce a okolí. Smlouvy na ubytování byly konzultovány s několika advokáty, kteří v nich neshledali žádné pochybení. Mnoho z Vás zde mělo své příbuzné. O seniory se starali osobní asistenti. Asistenční smlouvy byly registrovány na úřadu práce a podle typu zdravotního postižení pak tentýž úřad vyplácel příspěvky na péči. Péči o seniory kontrolovali v rámci nenahlášených návštěv pracovníci téhož úřadu. Tok financí byl zapracován do účetních výkazů a spolek řádně podával roční daňová přiznání. Drtivá většina ubytovaných a jejich rodinných příslušníků vyjadřovala na chod tohoto zařízení jen slova chvály. Přesto zmiňované zařízení muselo čelit útoku ze strany státních úřadů, které vyvrcholilo domovní prohlídkou v červnu roku 2020. Moji ženu, která byla předsedkyní spolku Domov u dvou slunečnic, policie zadržela a na 30 hodin umístila do cely předběžného zadržení. Za to, že poskytovala pomoc lidem, kteří ji potřebovali !!! Následně jí soud v rámci předběžného opatření zakázal tuto práci vykonávat. O několik měsíců později to zakázal také spolku Domov u dvou slunečnic.

Vzniklou situaci jsme se zabývali na zastupitelstvu. Na základě právního rozboru, který přednesl tehdejší zastupitel pan JUDr. Petr Dítě, zastupitelé rozhodli, že si dům, kde byli seniory ubytováni, pronajme obec a místo spolku s nimi uzavře smlouvy o ubytování. Ještě před hlasováním jsem deklaroval, že se určitě zdržím, neboť se jednalo o dům v mém vlastnictví a tudíž o jasný střet zájmů. Vše je zdokumentováno v zápisu ze zastupitelstva. Obec poskytovala seniorům ubytování po dobu 8 měsíců, než byla nařízena další domovní prohlídka. Tentokrát nejen za účasti policistů, ale také těžkooděnců a psovodů se psy.

Kvůli 15 seniorům, kde asi 12 z nich bylo upotráno na lůžko !!!

Pro mne je takové počínání státních úřadů naprosto nepochopitelné. Dle mého názoru je to mrhání penězi

daňových poplatníků, ale těm, co tyto manévry nařizovali, nejspíš takové počínání nic neříká. Nikdo si nestěžoval, toto zařízení bylo v péči naší paní doktorky MUDr. Andrey Adamcové, pravidelně sem docházeli pracovníci zdravotnických agentur a celkové náklady byly poloviční oproti nákladům ve státních či jiných soukromých zařízeních.

A to byl asi ten zásadní problém.....závěr si udělejte sami.

Naše obec vykázala za 8 měsíců zajišťování ubytování pro lidi, kteří se o sebe nedokázali sami postarat, čistý zisk ve výši 280 000,- Kč. Myslím, že jsme byli první obcí v republice, která nemusela zařízení tohoto typu dotovat. U soudu však takový argument nikoho nezajímá! Po druhé domovní prohlídce byl ze strany obce vznesen dotaz na Policii ČR: „Čeho se obec v této věci dopustila?“ Přišla nám odpověď v délce jedné věty, kde bylo konstatováno, že obec se ničeho nedopustila. Je pro mne opět nepochopitelné, jak je možné, že za stejnou činnost byl spolek Domov u dvou slunečnic potrestán a obec nikoliv!!! Vůbec si nemyslím, že se spolek něčeho dopustil, jen mám pocit, že je tady měřeno dvojím metrem, s cílem najít viníka za každou cenu.

Úplně stejný přírůstek je možné použít, když jsme se v rámci soudního řízení ptali, jak je možné, že domy stejného typu, kterých je v okolí několik, jedno dokonce pořád funguje i v naší obci, nikoho nezajímají, nikdo je netrestá a to „naše“ je kriminalizováno, jsou v něm pořádány policejní manévry a demonstrace síly, za účelem nás zdiskreditovat a zasadit semínko pochybností o nekalých praktikách hlavních aktérů, včetně vynesení trestů pro moji ženu a posléze také pro mne. Ani tato zařízení se jistě nedopustila a nedopouští ničeho špatného, ba naopak, ti co se o seniory starají, by si zasloužili spíše metál, neboť je to práce velmi náročná. Soud však tento argument opět smetl z jednacího stolu a to bez dalšího vysvětlení.

Dohromady jsme absolvovali dva soudy. Ten první byl o tom, jak zakázat péči o seniory mojí ženě. Ten druhý byl zase o tom, jak mně zakázat působení na obci.

A na závěr tohoto smutného příběhu uvedu ještě jeden argument, který je spíše úsměvný. ☺

Když jsem u odvolacího soudu řekl, že mně připadá nelogické, abych odpracoval 250 hodin veřejně prospěšných prací, který mně udělil onen první soud, ve stejném domě, jako náš, opět byl tento argument neuznán a to pro nedostatek informací. Podotýkám, že tento dům poskytuje azyl a péči více než dvaceti seniorům. Tak nevím jestli je to k pláči nebo k smíchu, když cokoliv řeknete na svoji obhajobu, je soudem zamítnuto, protože o rozsudku bylo rozhodnuto již dopředu.

I když oba rozsudky považujeme za nespravedlivé, došlo u nich k nabytí právní moci a nám nezbyvá nic jiného, než takový verdikt přijmout. Proto jsem ke dni doručení

rozsudku, což se stalo 18. 9. 2024, musel rezignovat na funkci starosty obce.

Určitě však využijeme našeho práva dovolání se k Nejvyššímu soudu a Ústavnímu soudu, ale to už je jiný příběh, který bude teprve napsán.

Na posledním zastupitelstvu jsem o rozhodnutí soudu informoval zastupitele. Dále jsem řekl, že udělám vše pro to, aby ze vzniklé situace neměla obec žádnou újmu. Rovněž jsem zastupitele informoval, že po doručení rozsudku požádáme Ministerstvo vnitra o radu, jak za dané situace postupovat. To se také stalo, na některé dotazy obec odpověď dostala, na některé ne s doporučením, aby se obrátila na Ministerstvo spravedlnosti. Odpověď z tohoto ministerstva zatím nebyla doručena.

Podle Zákona o obcích, v době nepřítomnosti starosty a nebo v případě, kdy nemůže funkci vykonávat, automaticky přebírá jeho pravomoci místostarosta. Pan místostarosta Josef Škrabal od 19.9.2024 oficiálně zastupuje obec a všechny úřední i provozní záležitosti jsou vyřizovány jako dříve. Na posledním zastupitelstvu jsem vyjádřil svůj názor, kdo by měl být můj nástupce. Vzhledem k tomu, že po celých 14 let jsme spolu obec vedli, má nejvíce informací a zkušeností, doporučil jsem právě jeho. Volba nového starosty, místostarosty a dalšího člena rady proběhnou pro uzavěrce, ale v době, kdy budete číst nové číslo našeho občasníku, již budete vědět, jak doplňující volby do obecních orgánů dopadly.

Během těch 14 let jsme na zastupitelstvu či radě projednávali mnoho projektů a témat s cílem zlepšit životní podmínky pro občany a vzhled obou částí naší obce. Zhruba před 2 lety se na obci zastavil jeden pán, který zde naposledy pobýval asi před 15 lety. Prohlásil, že máme pěknou obec a za tu dobu, co zde nebyl, se toho u nás velmi mnoho změnilo k lepšímu.

Na závěr proto zkusím udělat krátkou rekapitulaci toho, co jsme za těch 14 let stihli zrealizovat.

- Generální oprava obecního úřadu, včetně uvedení průčelí do stavu z roku 1867
- Dostavba zázemí pro zaměstnance ve dvoře obecního úřadu
- Oprava kaplí v Příkazích i na Hynkově
- Základní škola - obnova uliční fasády do stavu z roku 1912, výměna všech oken, částečné zateplení, rekonstrukce sociálního zázemí, nové parketové podlahy ve třídách, nové vybavení učeben, sborovny, nová učebna pro výchovy v suterénu, částečné vydláždění školního dvora
- Rolnická záložna - generální rekonstrukce sociálního zázemí, restaurace, klubovny, 2 NP, kde vznikly ubytovací kapacity, předělání kina na společenský sál s kuchyňkou, nové zasklení a oprava skoro všech oken, obnova čelní fasády

- Mateřská škola - generální rekonstrukce školní kuchyně, generální rekonstrukce sociálního zázemí, výměna všech oken, výměna hracích prvků na zahradě MŠ
- KD Hynkov - výměna oken, nová fasáda, nové ústřední topení, rekonstrukce sociálního zázemí, úprava prostranství za KD
- Hasičská zbrojnice na Hynkově - nová střecha a nová vrata
- Zakoupení budovy s prodejnou potravin na Hynkově se zřetelem na zachování této prodejny
- Úprava sportovního areálu na Hynkově - spolufinancování opravy šaten, postavení dětského hřiště, work-outového hřiště a posilovacích prvků, nový chodník a dláždění před šatnami
- Úprava sportovního areálu v Příkazích - nová kanalizace na odvodnění, nové šatny a sociální zázemí, nové vydláždění, nové hřiště s umělým povrchem
- Vyčištění Cholinky a Koňaru
- Odvodnění Sečí
- Nový obecní rozhlas
- Renovace dvou historických barokních křížů z písčovce, božích muk a smířčího kříže
- Doplnění a rekonstrukce veřejného osvětlení - v Příkazích jsou všechna svítidla s LED lampami, na Hynkově jsou sodíková svítidla s regulací - snížení spotřeby elektřiny o 70 %
- Generální rekonstrukce vozovky v úseku od vlakového nádraží po středisko ZD, včetně nové kanalizace, veřejného osvětlení parkovacích zálivů a chodníků
- Nové chodníky podél krajské komunikace, v obci spousta parkovacích stání
- Oprava komunikací a vjezdů ze žulových kostek, lámaných kamenů a odseků, včetně ohraničení komunikací žulovými obrubníky
- Oprava nebo postavení několika nových zastávek pro autobus, které evokují podobu Hanáckého žudru
- Intenzifikace ČOV v Nákle
- Vybudování nového kanalizačního systému s dočišťováním odpadních vod v biologických rybnících na Hynkově
- Realizaci 1. části pozemkové úpravy na Hynkově
- Úprava veřejných prostranství včetně výsadeb ovocnými či okrasnými stromy a květinami
- Realizaci několika ovocných či lesnických výsadeb v intravilánu obce, včetně obnovy rozoraných polních cest
- Realizaci dvou biocenter na orné půdě o celkové rozloze 3,7 ha, včetně vytvoření vodního prvku
- Dokončení dokladové části částečné pozemkové úpravy v Příkazích včetně stavebního povolení
- Zakoupení nových aut pro obě jednotky SDH a spousty dalšího vybavení
- Zakoupení nového přívěsu pro hašení pro SDH Příkazy
- Vytvoření Místní energetické koncepce
- Nastavení smysluplného systému hospodaření s odpady s poplatkem na vyvezenou nádobu

- Obec disponuje spoustou techniky - nákladní auto, bagr, kolový nakladač, několik aut, sekaček, vibrační deska, pých, drobné nářadí, včetně speciálních přípravků na opravu tlakové kanalizace
- Přenesení Vánoc ve skanzenu na náves a do Rolnické záložny - vznik Předvánočních Příkazů
- Vysázení obecního vinohradu, konání vinobraní a ochutnávka vína po Tříkrálovém koncertu
- Právě probíhá poslední fáze rekonstrukce ubytovacích kapacit v Rolnické záložně a zavádění energetického managementu

Projekčně je připraveno :

- Byla získána dotace na postavení 2 FTVE. Jedna bude na střechu budovy MŠ, druhá na střechu Rolnické záložny, konkrétně nad velkým a malým sálem, kdy část dotace bude použita na opravu těchto střech.
- 2. fáze pozemkové úpravy v části Hynkov
- Realizace pozemkové úpravy v Příkazích - tento projekt má prioritu, měl by se realizovat v příštím roce a pokud se nic zásadního nestane, lidem žijícím na Zábraně konečně přestane těžká technika jezdit pod okny

Každý soudný člověk ví, že všechno musí jednou skončit. Ideální je, když si může vybrat sám, kdy tento okamžik nastane, ale v tomto případě to nešlo. Napřed jsem byl z rozhodnutí soudu hodně rozladěný, protože ho považuju za nesmyslné a nemá s mojí prací na obci vůbec nic společného. S odstupem času to už vidím trochu jinak. Když se ohlédnu zpátky, tak si troufnu tvrdit, že za těch 14 let se nám toho spoustu podařilo a společně jsme přispěli k rozvoji a prosperitě naší obce. Především tvrzení bych chtěl podpořit dvěma čísly. V roce 2010 byl majetek obce 78 milionů, teď se blíží k hranici 300 milionů.

Závěrem bych chtěl poděkovat Vám voličům za to, že jsem mohl tuto práci po dobu 14 let vykonávat. Dále bych chtěl poděkovat všem zaměstnancům obce a zodpovědným zastupitelům, kteří jste moudře a uvážlivě hlasovali a tak rozhodli, že spousta nápadů, projektů, mnohdy podpořených dotacemi se nám společně podařilo uskutečnit. Věřím, že nové vedení obce bude v nastalém trendu pokračovat a přeji mu, aby se mu dílo dařilo.

*Spoustu zdraví a elánu do dalších měsíců přeje
Jarek Sívek.*

CO SE DĚLO VE ŠKOLE

Doubravský dvůr

Dne 6. září jsme jeli na Doubravský dvůr. Dali jsme si tam vynikající domácí jahodovou zmrzlinu. Poté, co jsme se podívali po okolí, jsme šli na druhou stranu dvora. Tam

Doubravský dvůr

Tomík ve škole

Pozdrav z lesa

Návštěva ježka v MŠ

byly kozy. Koupili jsme si krmení, koza mi však místo toho sežrala sáček. 😊

Ivošek, 4. ročník

V pátek 6. září v 8 hodin jsme jeli na Doubravský dvůr. Tam se nás ujala milá paní, která nás provedla celým kravínem. Poté jsme se nasvačili. Až nás to přestalo bavit, tak jsme začali jezdit na takových malých traktůrcích z kopečka. Jak se nasvačili ostatní, tak jsme šli koupit krmení pro kozy. Mohli jsme jít až k nim a krmit je zblízka. Také jsme lezli po seně a blbli tam.

Valča, 5. ročník

Dravci

Dne 18. září se celá škola vydala 2. vyučovací hodinu do školky. Tam už stálo auto s dravci. Pán nám ukazoval orla amerického, poštolku a mnoho dalších. Viděli jsme jednu z největších a jednu nejmenších sov na světě. Nejvíce se mi líbil kulíšek nejmenší. Moc jsem si to užila.

Alžběta, 5. ročník

Ve středu 18. září jsme šli do školky na dravce. Šli jsme tam 2. a 3. vyučovací hodinu. Nejvíce mě štvalo, že škola si sednout nemohla. Školka ovšem ano. Nemohli jsme si sednout ani na zem, takže mě pak celý den bolely nohy. Jinak jsme viděli kulíška – nejmenší sovu na světě, orla, sýčka a mnoho dalších. Po skončení akce jsme mohli jít na kolotoče, které má školka. Bylo to super – až na ty bolavé nohy! 😊

Mája, 5. ročník

Setkání Hanáků

Dne 28. září bylo v Příkazích Setkání Hanáků. Máma a teta byly v krojích. Koupil jsem si tam valašku, horkou čokoládu a prohazovačku. Byl jsem na hanácké svatbě. Bylo to super a užil jsem si to.

Fana M., 4. ročník

Tomík ve škole

Když jsem byla ve škole, tak jeden kluk donesl do školy hada (krajtu královskou). Jmenoval se Tomík a byl hrozně roztomilý. Málem jsem z toho brečela, protože jsem si ho chtěla vzít domů. Děti si ho chtěly pochovat a pohladit, že se u toho málem zabily.

Marie M., 5. ročník

Vše začalo tak, že jsem přinesl kyblík s hadem do třídy. Strávil s námi celkem 3 vyučovací hodiny. Šel na návštěvu do všech tříd. Nejdéle byl u prvňáčků, kteří se s tím fotili půl hodiny. Dále potěšil druháky a třetíáky. Tam si ho dala na krk jedna nejmenovaná osoba, kterou Tomík „málem uškrtil“. Nakonec se s ním všichni rozloučili, protože si pro něho přijel můj táta.

Marťa N., 4. ročník

Před začátkem školy přijel Tomík ve Škodovce v kyblíku z kina. Když se škola otevřela, dovnitř se mu nechtělo, ale musel. Přezuli jsme se, nachystali jsme si věci a vyrazili za Tomíkem. Bylo u něho asi 10 lidí. O velké přestávce obcházel třídy. Tento den byl jeden z nejlepších dní ve škole. Mohli jsme si ho pochovat a dát kolem krku. Byla to krajta královská. Ale na začátek hodiny odjel...

Vaša, 5. ročník

OSLAVY LESA – Flóra Olomouc

Do Olomouce jsme jeli vlakem. Ten nás dovezl na místo. Nebavilo mě, že přšelo. Ochutnávali jsme med. Viděla jsem parohy a lišky. Fotili jsme se s jezevcem. Sázela jsem strom, sekala jsem dětskou pilou.

Sofča, 3. třída

Byla jsem na Oslavách lesa. Jela jsem tam vlakem. Sázeli jsem stromy. Fotila jsem se s jezevcem. Ochutnávala jsem med. Poznávala jsem parohy. Pořád přšelo. Moc se mi tam líbilo.

Kačka, 3. třída

V pátek (4.10.) jsme byli na Oslavách lesa. Sázal jsem buk a sekal strom. Viděl jsem liščí kůži. Ochutnal jsem med a zahrál jsem si na včelku. Bylo to tam super.

Luky, 3. třída

V pátek (4.10.) jsme byli na Flóře, kde jsme sekali stromy. Viděli jsme liščí kožich, ochutnali jsme med. Sice trochu přšelo, ale nám to nevadilo. Moc se mi tam líbilo, příští rok bych chtěla jet zase.

Danielka, 3. třída

Děni v mateřské škole

Naše školka v září opět přivítala v Sovičkách děti, které ji navštěvovaly již minulý školní rok, ale i v Želvičkách děti nové, které se již pěkně zadaptovaly.

Tak jako každý rok nás čeká spousta aktivit. Již v září jsme přivítali pana sokolníka se svými dravci. Děti se měly možnost dozvědět mnoho zajímavého o jejich chovu, potravě, ale i třeba o tom, jakým způsobem je můžeme chránit.

V říjnu do školky zavítala paní Pacovská se svým interaktivním programem Život na větvi – Ježčím krokem celým rokem. Jak název napovídá, měli jsme možnost nahlédnout do života ježků.

V brzké době nás čeká další program jako např. Hmyzí kamarádi, Uspávání broučků nebo Drakiáda.

A v neposlední řadě mají děti možnost od října navštěvovat kroužek angličtiny.

Za kolektiv MŠ, Veronika Kadaníková

Pachatel se vrací na místo činu: Noc ve škole s bývalými žáky Vážení rodiče a přátelé školy,

rozhodly jsme se s vámi podělit o zážitky z noci ve škole, kterou jsme strávily s našimi bývalými žáky, dnes už sedmáky. Akci jsme s nadsázkou nazvaly „Pachatel se vrací na místo činu“, protože to byl přesně ten pocit – děti, které jsme dříve vedly a které teď už vyrostly, se vrátily zpět a my věděly, že to bude divoké!

Večer začal v tělocvičně hrou Nikdy jsem. Kdo by tušil, že nevinná hra ve stylu „Napije se ten, kdo...“ nám přinese tolik zajímavých odhalení! Děti odpovídaly na otázky typu „Napije se ten, kdo někdy ochutnal žrádlo pro psa/kočku“ nebo „Napije se ten, kdo někdy zaspal do školy“, a i my učitelky jsme se tak dozvěděly několik nových (a velmi vtipných) informací.

Po této hře plné smíchu a odhalení následovala jejich nejoblíbenější aktivita – vybíjená. Ovšem ti, kdo znají naše děti, vědí, že jejich nadšení pro tento sport je nekonečné. My jsme samozřejmě obdivovaly jejich energii... zatímco jsme tajně litovaly, že jsme si nevzaly polštáře místo míčů.:)))

No a pak přišla schovávaná na fotbalovém hřišti. Ve tmě. Doteď nechápeme, jak je možné, že děti, které jsme sledovaly od prvního ročníku, mají takové schopnosti v ukrývání se. Pokud bychom je hledaly profesionálně, asi bychom si musely pořídit termokamery.

Následovala Pátračka – Záhada ztracených muffinů. Vše bylo naplánováno do posledního detailu. Muffiny zmizely, děti měly stopovat pachatele.

Noc se blížila ke konci, a co by to bylo za noc ve škole bez strašidelného příběhu?

A teď k otázce spánku ...no, spánek byl spíše pro děti.... Nebudeme lhát, nezamhouřily jsme ani oko. Ani nebylo kdy – od neustálého hlídání, hledání (a doufání, že už se najdou všechny děti) až po noční výpravy za vodou a přikrývkami. Zatímco děti se vyspaly jako v bavlnce, my jsme další den vypadaly, jako bychom si zahrály v našem vlastním strašidelném příběhu.

Ale stojí to za to. Ta radost, smích a nezapomenutelné zážitky, které jsme s dětmi sdílely, jsou důkazem toho, že jsme pořád na správném místě – se správnými „pachateli“.

*A už teď se těšíme, až se znovu vrátí na „místo činu“.
Mgr. Olga Petrovská a Mgr. Lenka Kaprálová*

POVODEŇ 2024

Jak narychlo postavená hráz z pytlů s pískem zachránila Hynkov před zaplavením.

Tomu, že přijde letos velká voda nic nenasvědčovalo. Krásné slunečné léto, nadprůměrné teploty v září, které dosahovaly až 35° stupňů a poměrně velké sucho. A tak i po letních prázdninách jsme mohli trávit čas u vody domácích bazénů a nebo na nákelské pískovně.

Na takováto teplá léta jsme si nakonec za poslední roky už zvykli.

Asi týden dopředu se ale začaly objevovat zprávy, že může dojít k razantní změně počasí a deště, které mají vystřídat toto teplé a slunečné počasí, mohou v krátké době přinést 200, 300 a až 400 mm srážek na metr čtvereční. Tyto odhady se postupně upřesňovaly a na tom, že u nás něco přijde, se shodovaly snad všechny renomované meteorologické instituce světa.

Toto včasné varování nám hodně pomohlo a začali jsme se na velkou vodu připravovat.

Stejně tak jako celý integrovaný záchranný systém v naší zemi, který po celou dobu povodně fungoval velmi dobře. S krizovým štábem Magistrátu města Olomouce a Hasičským záchranným sborem jsme byli ve spojení celou dobu a jakýkoliv náš požadavek byl okamžitě řešen a byla nám poskytnuta rychlá pomoc.

S našimi hasiči jsme se poprvé potkali ve čtvrtek večer 12. září po zasedání Zastupitelstva obce a řekli jsme si, co je potřeba udělat.

Na Hynkov jsme navezli 3 fůry písku a jutové pytle, které hynkovští hasiči se všemi, kdo mohl pomoci, napytlovali a rozvezli po Hynkově. Kdo mohl a potřeboval, naložil si a nebo napytloval taky sám. Pytlí s pískem byla obložena vrata a dveře do domů, ale po pytlech s pískem se jenom zaprášilo a už v sobotu nám písek došel. Nákelská pískovna byla zavřená, krizový štáb měl dostatek, ale držel si rezervy pro horší časy. Tady nám hodně pomohla paní starostka Nákla, které na sběrném dvoře zůstalo několik desítek tun písku (navezený ZD Unčovice) a který jsme si mohli odvézt.

Nakonec jsme také na Hynkov přestěhovali veškerou obecní techniku, bagr, bobka a nákladní auto, aby byla v případě potřeby okamžitě k dispozici.

Těch několik dnů od pátku 13. do úterý 17. září splývá v jeden celek, ve kterém současně probíhala spousta událostí, bylo potřeba dělat mnoho rozhodnutí a hodně práce.

Tady je potřeba vyzvednout a ocenit výbornou spolupráci a komunikaci celé povodňové komise. Když bylo potřeba, okamžitě jsme se sešli a řešili aktuální situaci.

K dobré komunikaci také přispělo založení skupiny povodňové komise na WhatsApp, na které jsme sdíleli informace povodňových hlídek, fotky a videa, jak to vypadá u splavu, na hrázi a jinde v obci. Samozřejmě jsme také bedlivě sledovali stavy vody na měrných profilech na Moravě v Moravičanech a na jezu na Hynkově.

A s obavami sledovali, jak voda neustále stoupá až ke 3. stupni povodňové aktivity - extrémní ohrožení.

Nejhorší byla noc z neděle na pondělí. Celou noc jsme také byli ve spojení s panem starostou Litovle, paní starostkou Nákla a panem starostou Střene, abychom se vzájemně informovali o situaci, jak to u nich vypadá. Jak se začala zaplavovat Litovel, tak jsme věděli, že za pět, šest hodin je voda u nás. Kolik jí bude a jak to dopadne a co je potřeba ještě udělat?

Ve dvě hodiny ráno, když voda zaplavila hájovnu na Lhotě, Náklo vyhlásilo dobrovolnou evakuaci. Hráze na Střeni, které chrání celou obec, spolehlivě odolávaly, ale voda šla neustále nahoru.

Naše hlídky celou noc sledovaly stav hladiny vody. Voda na hynkovském splavu stagnovala na čísle okolo 260 cm, jednou šla pár centimetrů nahoru, pak pár centimetrů dolů. Akumulační schopnost Litovelského Pomoraví je obrovská a voda se rozlévala do lužního lesa.

Domluvili jsme se, že se sejdeme v pondělí ráno. Přijedeme k požární zbrojnici, zastavíme a nechápavě se díváme směrem ke mlýnu. Voda. Za mlýnem natéká voda do Hynkova. Řeka Morava si našla cestu, kterou nikdo nečekal. A ani pamětníci to nepamatují, aby byl Hynkov zaplavený od mlýna. Vždyť i za velké povodně v roce 1997 byl prostor kolem mlýna takovým bezpečným ostrovem, na kterém voda nebyla.

Voda nezadržitelně zaplavovala zahradu za obchodem až k asfaltové ploše a natékala dál do zahrad na Hynkově. Po momentu překvapení padlo rychlé rozhodnutí. Postavíme hráz a pokusíme se vodu odklonit, aby odtékala mimo obec. Všichni, kdo mohl, se pustil do práce a v jeden okamžik tady pracovalo až 50 lidí.

Plnili pytle s pískem, se kterými se chlapi brodili hlubokou vodou, kde ani holínky nestačily, a stavěli asi 100 metrů dlouhou hráz. Když jsme byli v polovině výšky hráze, naše zásoby písku a pytlů došly.

A tady skvěle zafungoval krizový štáb v Olomouci a na naši naléhavou prosbu nám do hodiny olomoučtí hasiči přivezli plné auto pytlů s pískem. Byli jsme zachráněni a dorovnali jsme hráz do výšky jednoho metru. Celkem bylo na Hynkově použito asi 2000 pytlů s pískem.

Hasiči odčerpávali vodu za hrází, která trochu prosakovala, ale hlavní proud vody se podařilo odklonit a voda přetékala přes cestu a rozlévala se do polí pod Hynkovem.

Podařilo se. Bylo vyhráno a nastala velká úleva. V pondělí odpoledne voda kulminovala a ve večerních hodinách začala pomalu klesat.

Přes den jsme ještě hlídali hráz mezi Hynkovem a Lhotou, kde hladina vody skoro dosáhla vrcholu hráze. Chybělo asi 5 centimetrů, aby se voda přelila přes hráz a začala se rozlévat do polí mimo své koryto.

Závěrem bych chtěl poděkovat všem, kteří svojí rozhodností a velkým pracovním nasazením a úsilím Hynkov před velkou vodou zachránili.

Velké poděkování patří hynkovským hasičům, na

Dovoz pytlů

Pytlování

Hřiště

Pytlování

Pod vodou

Zásah

Hráze

kterých leželo celé břímě zásahu proti velké vodě. Ale také velké poděkování patří hasičům z Příkaz, ze Skrbeně a z Olomouce, protože všichni s tímto vodním živlem obětavě bojovali se stejným nasazením a zápalem. A velké poděkování také patří všem občanům Hynkova a také všem pracovníkům obce za vydatnou pomoc při zvládnutí povodně a také za vytváření dobrého zázemí, vaření a zajištění dobrého jídla a pití.

Byl to opravdu koncert, kdy všechno hrálo jak má, dobrá příprava, skvělá organizace a profesionální práce.

*Děkujeme moc.
Josef Škrabal*

Čekání na velkou vodu pohledem hynkovských hasičů

Letošní září se zapíše do dějin České republiky jako velice smutný měsíc, plný katastrofických vzpomínek a mnoha lidských tragédií. Naši obci se podařilo ustát tyto těžké dny bez větších škod, i přesto však docházelo k pečlivým přípravám na příchod velké vody, zajištění bezpečnosti Hynkova, nemovitostí a v neposlední řadě také každého jednotlivého občana. Pojďte si připomenout jednotlivé dny, které měsíc září přinesl.

středa 11. září

Český hydrometeorologický ústav vydal výstrahu na extrémní stupeň nebezpečí před extrémními srážkami a povodňovým ohrožením v období následujících dnů. Hasičský záchranný sbor ČR vydává pokyn ke kontrole funkčnosti techniky a technických prostředků (čerpadla, elektrocentrály, atd.), dále vybízí k průzkumu koryt vodních toků v blízkosti obce, detekci překážek bránícím volnému průtoku vody. Velitel JSDH aktivuje pohotovost všech členů, aby byli připraveni a neustále k dispozici pro případ potřeby.

čtvrtek 12. září

Hladina Moravy standardní, neteče přes bedna.

pátek 13. září

Předpovědi meteorologů v horní části toku Moravy se naplňují. Hladina řeky u Hynkova pozvolna stoupá. Cca 7:50 pracovníci Povodí odstraňují kmen stromu na splavu, který zde leží už od jarního tání sněhu a brání průtoku. Přes bedna již teče. Je aktivována povodňová komise obce Příkazy. Ke mlýnu jsou navedeny 3 fůry písku a do zbrojnice 500 ks prázdných pytlů. Je 18:00, vydatně prší, u zbrojnice se schází hasiči s lopatami a začínají plnit pytle s pískem. Jeden plný kontejner je ponechán u mlýna, druhý se odvezl na Hliník. Oba mají sloužit pro rychlou reakci v případě potřeby tam, kde bude hrozit nebezpečí. Bohužel se většina pytlů někam "rozutekla" dříve, než jsme je stačili použít. V pravidelných intervalech (22:00, 2:00, 6:00) provádíme monitoring u splavu. Voda se drží v korytě, nikde se nevytlá.

sobota 14. září

Po Hynkově se ráno šíří zprávy, že přetéká nákelská pískovna. Sraz hasičů ráno v 9:00, porada ohledně dalšího postupu, výjezd hasičským autem na kontrolu okolí (Náklo, Lhota, Střeň). Přesvědčili jsme se, že pískovna nepřetéká a je v ní místa dost. Také situace na ostatních místech je klidná. Ve 14:00 probíhá ve zbrojnici porada povodňové komise za účasti vedení obce, hasičů z Hynkova, přítomni jsou také zástupci SDH Příkazy. Je dohodnuto, že se napytluje veškerý písek, který je ještě k dispozici. Pokračujeme v monitoringu. Během večera dovezl Vašek Konopka další dvě fůry písku, ve 20:00 se tedy pokračuje v plnění pytlů. Pomáhají hasiči z obou obcí, ale také každý, kdo má ruce a nohy a šel zrovna kolem. V 19:30 je vyhlášen 3. povodňový stupeň na sondě

v Moravičanech. Toto je jediná měřicí jednotka na toku před Hynkovem, proto jsme ji během těchto dní využívali jako odrazový můstek pro předpovědi, kdy a jak doteče voda k nám. Během nočních kontrol fouká silně vítr a v lese začínají padat stromy.

neděle 15. září

Při kontrole ve 2:30 jsou již polámané slunečnice u mlýna, voda se začíná vylévat ze splavu. Během dne několikrát vydáváme výstrahu před vstupem do lesa, bohužel se zde točí jedno auto za druhým, spousta lidí z Olomouce a okolí si přijíždí vyfotit, jak to na místě vypadá. Od 1:45 cca do 12:00 nefunguje elektřina. Ve 12:15 překonává voda na Hynkově 1. povodňový stupeň. Při kontrole v lese se ve 13:30 setkáváme před splavem s primátorem Olomouce, Mgr. Miroslavem Žbáňkem, který objíždí tok Moravy nad Olomoucí, aby dokázal odhadnout, kolik vody se bude valit na město. Cca ve 22:00 dosahuje řeka 2. povodňového stupně. V Litovli voda postupně zaplavuje některé ulice. Při obchůzce ve 23:00 společně s hasiči z Příkaz procházíme a kontrolujeme také celou hráz ke Lhotě. Občané Lhoty jsou vyzváni k přípravě evakuačních zavazadel. Během noci se očekává zhoršení situace.

pondělí 16. září - den D

Na Lhotě je vyhlášena dobrovolná evakuace, mnozí občané této možnosti využívají. Hájenka na Lhotě je zatopena. Pod vodou je část Litovle, Chořelice, Rozvadovice, Červenka. V 5:20 zbývá ještě 10 cm do vyhlášení třetího povodňového stupně. V 7:00 probíhá ve zbrojnici další schůze povodňové komise. Přesunujeme se naplnit poslední pytle s pískem. V tom k nám přichází spoluobčan Pavel Charvát, který si všiml menší kaluže vody v zadní části sousedícího pozemku. Při následné kontrole jsme zjistili, že se sem valí voda z Mlýnského náhonu. Okamžitě je rozhodnuto o stavbě hráze z pytlů, která přehradí tento pozemek a svede vodu do pole „za hospodou". Toto bleskové řešení se ukázalo jako účinné. Bez něj by rozhodně došlo k zatopení minimálně horní části vesnice. Povoláváme ty hasiče, kteří ráno odjeli do práce. Všichni se ve velmi krátké době vrací zpět na Hynkov. Bohužel nám při stavbě hráze chybí pytle, urychleně tedy u HZS objednáme dovoz z centrálního skladu. Hasiči nám navezli celkem 500 dvoupytlů. Mezitím urychleně stahujeme také pytle, které si zapůjčili spoluobčané k ochraně svých obydlí. Těmto se omlouváme za nepříjemný zásah, ale nedělali bychom to, kdyby nebyly tolik potřebné na jiném místě. Mezitím také povoláváme na pomoc hasiče ze Skrbeně, kteří ve velmi krátkém čase přijíždějí a ihned se zapojují do práce. V místě, kde byla postavena hráz, dochází k přečerpávání vody ze zahrad do pole, a to všemi dostupnými čerpacími prostředky. Souvisle s tím probíhají kontroly na všech ostatních rizikových místech (pravidelné cesty ke splavu, vyjížděky po hrázích, monitoring dronem). Po zajištění nejnnutnějšího dochází k odčerpávání vody

ze dvora ve mlýně a také ze zahrady paní Vočkové a dvora Zámečnickových/Kvítkových. Během odpoledne je zjištěno riziko průsaku hráze u Lhoty. Na místo je vyslán tým, který nebezpečí zajistil. V místě čerpání vody dochází k pracím a kontrolám po celou noc. Po celý den probíhá bohatý přísun občerstvení od našich milých sousedek, spoluobčanek a kamarádek, kterým tímto velice děkujeme.

úterý 17. září

V úterý stále probíhá čerpání vody, po jeho ukončení začíná úklid techniky a také sběr pytlů s pískem po vesnici.

středa 18. září

Ve večerních hodinách probíhá zajištění odtoku vody na zahradách v chatové oblasti. Odtok vody zajištěn.

čtvrtek 19. září

Členové SDH Hynkov zasahují u následků povodní v Chomoutově. Čerpání vody a další potřebné práce. SDH Hynkov vyhlašuje materiální sbírku na pomoc Jeseníku.

pátek 20. září

Členové SDH Hynkov zasahují druhý den u následků povodní v Chomoutově. V době od 17:00 do 19:00 je otevřena hasičská zbrojnice a vybíráme materiální pomoc do sbírky. Účast je neskutečná a velice nás překvapil zájem obyvatel naší obce, ale i z Příkazu, Skrbeně a Nákla.

sobota 21. září

V době od 9:00 do 11:00 probíhá druhý den sběru pomoci do sbírky. Stále přichází další a další lidé.

neděle 22. září

V 6:30 vyjíždí z Hynkova hasičské auto i s vozíkem, obojí narušené materiální pomoci. Naše cesta vede přes Červenohorské sedlo do Centra materiální pomoci v Jeseníku, kam jsme dorazili o půl deváté. Cestou jsme projížděli zničenými vesničkami, zejména Bělou pod Pradědem, kde byla vidět velká zkáza. Veškerý materiál jsme složili v Jeseníku na předem určená místa pod dohledem organizačních pracovníků. Odhadovaná hodnota naší pomoci činila 100 000 Kč. Jejich vděčnost byla obrovská. Následně jsme se vydali na cestu zpět.

sobota 5. října

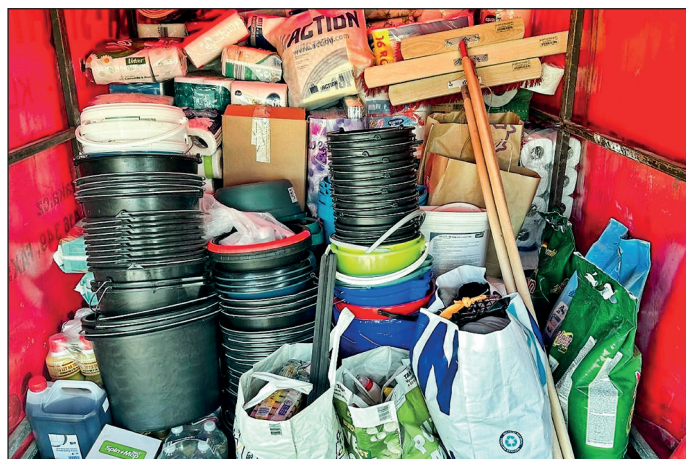
Naši povodňovou činnost jsme ukončili první říjnovou sobotu, kdy jednotka 8 hasičů vyrazila k odřadu do Bělé pod Pradědem. Tady jsme pomáhali s čištěním koryta řeky Bělé, čerpáním vody a dalšími drobnými úkony. Odpracovali jsme tady celkem 421,5 hodin.

ZÁVĚR

Vážení spoluobčané, byli jsme svědky toho, jak se dědina dokáže v těžkých chvílích semknout. Tolik pospolitosti, porozumění, krásných slov, pomocných rukou. Byly to náročné dny, ale už jen díky tomuto jsem rád, že jsem mohl být jejich přímým účastníkem. Náš hlavní cíl byl splněn, nedošlo k větším škodám na majetku, ale zejména nedošlo k žádnému zranění ani ohrožení života žádného občana.

Bělá pod Pradědem

Jménem Sboru dobrovolných hasičů na Hynkově děkuji:

- 1) vedení obce Příkazy za neustálou podporu
- 2) obecním zaměstnancům za skvěle odvedenou práci a nasazení
- 3) SDH Příkazy za pomoc, kterou nám poskytovali od první chvíle těchto těžkých dní
- 4) SDH Skrbeň za bleskový příjezd a dobře odvedenou práci
- 5) všem občanům Hynkova, kteří se zapojili do prací na ochraně vesnice
- 6) všem, kdo přispěli do materiální sbírky na pomoc Jesenicku
- 7) ještě jednou milým děvčatům za zajištění občerstvení pro všechny zasahující hasiče
- 8) a v neposlední řadě všem za Vaše slova uznání, která jste vůči hasičům v poslední době pronesli, ať už osobně nebo prostřednictvím sociálních sítí. Neskutečně nás tato podpora těší.

Filip Vočka

CO NOVÉHO u našich sousedů

V této nové rubrice našeho občasníku bychom Vás chtěli informovat o tom, co je nového za hranicemi naší obce u našich sousedů.

Naše obec je součástí Mikroregionu Litovelsko, MAS Moravská cesta a Spolku pro hubení kalamitních komárů. Spolupráce, výměna zkušeností a zapojení se do společných projektů je pro naši obec velmi důležitá a přínosná.

Kulturní a sportovní akce:

(aktuální informace o konání akce si prosím ještě ověřte na webových stránkách obce nebo u organizátora akce)

Náklo (www.naklo.cz)

- 15.11. Pietní setkání u hrobu Jana Opletala
- 23.11. Tvořivá kavárna
- 29.11. Stromek Náklo
- 30.11. Stromek Lhota
- 01.12. Kaplička Mezice
- 05.12. Mikuláš
- 06.12. Vánoční trhy
- 07.12. Adventní posezení
- 14.12. Zabíjačka
- 30.12. Pout' na Sv. Kopeček

Střeň (www.stren.cz)

- 15.11. Krampus show
- 07.12. Rozsvícení vánočního stromu
- 14.12. Divadelní představení

Skrbeň (www.skrben.cz)

- 16/23.11. Jarmark, termín bude upřesněn
- 01.12. Rozsvícení vánočního stromu
- 07.12. Mikulášská zábava - Seniorklub

Josef Škrabal

Vážení občané,

rok 2024 byl pro naši obec plný výzev i úspěchů. Příroda nám ukázala svou sílu, ale zároveň jsme viděli, jak se naše komunita dokáže semknout a společně čelit nepřízní osudu. Rádi bychom se s vámi podělili o události, které nás potkaly v posledním čtvrtletí roku, a o plánech na nadcházející období. Děkujeme všem, kteří se podíleli na našich aktivitách a akcích, a těšíme se na další společné chvíle.

Povodně 2024: Síla přírody a solidarita komunity

Příroda nám letos opět ukázala svou obrovskou sílu a velká voda nevynechala ani obec Hynkov.

Dne 13. září byla zřízena povodňová komise, která shromažďovala všechny informace a předávala zprávy o situaci. Sbor dobrovolných hasičů z Hynkova průběžně kontroloval hladinu řeky Moravy a pytlouval písek.

V pondělí 16. září v 7:00 jsme zjistili, že řeka Morava tvoří jeden tok od splavu až za mlýn a voda se valí směrem k Hynkovu. Obě zásahové jednotky jak SDH Příkazy, tak SDH Hynkov, společně s obecními zaměstnanci, starostou, místostarostou a dalšími občany, začaly stavět pytlouvanou hráz, která měla zabránit toku vody do vesnice. Nasadili jsme plovoucí a kalová čerpadla a vodu odčerpávali do polí. Olomoučtí profesionální hasiči nám poskytli další pytle a na pomoc nám dorazila také jednotka SDH Skrbeň.

Vodu jsme odčerpávali celou noc až do dopoledních hodin následujícího dne. Po poklesu hladiny přišel čas na úklid a pomoc zasaženým občanům.

V 11:30 téhož dne jsme dostali informaci, že je potřeba naší pomoci v obci Chomoutov, kde voda zasáhla domy v okolí Moravy. Naše jednotka tedy odjela do Chomoutova a zbytek týdne jsme strávili odčerpáváním vody ze zasažené oblasti.

Touto cestou bychom chtěli znovu poděkovat veliteli zásahové jednotky SDH Příkazy a všem jejím členům za jejich nasazení a skvělé vedení v této náročné situaci. Zároveň bychom rádi vyjádřili vděčnost všem, kteří se během povodní semkli a jakýmkoli způsobem přispěli svou pomocí.

Úspěchy našich mladých hasičů

Rádi bychom věnovali pár řádků našim nejmladším členům. S našimi nejmenšími hasiči jsme úspěšně ukončili sezónu soutěží v požárním útoku. Děti v kategorii přípravka úspěšně absolvovaly svou první závodní sezónu a jsme na ně náležitě pyšní. Děti v kategorii mladší také prokázaly svou šikovnost a dělaly nám radost. Naše skvělá vedoucí Janička Malá se o děti stará již řadu let, a to poctivě, srdcem a s radostí. Mimo závodní sezónu se dětem snaží neustále připravovat bohatý program a vzdělávat je. I v zimním období udržuje kontakt s dětmi, kdy se setkání konají v tělocvičně základní školy. Tímto také děkujeme ZŠ Příkazy za tuto možnost.

Větší děti v kategorii dorost jsme svěřili našemu novému vedoucímu Michalovi Hořejšovi, který se o ně zodpovědně stará, buduje v nich sportovního ducha a smysl pro odpovědnost. Úspěšně s nimi absolvoval několik soutěží v požárním útoku a nyní se připravují na zimní sezónu, ve které se chtějí věnovat štafetám jednotlivců.

Setkání Hanáků 28.9.2024

Jak jsme všichni mohli zaznamenat, v naší obci se uskutečnilo Setkání Hanáků, které proběhlo 28. září 2024. Jsme velmi rádi, že jsme mohli naší obci pomoci s organizací tohoto dne, zajistit uzavření všech klíčových silnic a udržet bezpečnost návštěvníků. Mnoho z vás také navštívilo náš hasičský stánek s občerstvením, kde jste si mohli pochutnat například na výborném burčáku z Moravy či na posledních letošních makrelách. Počasí nám přálo a společně jsme si užili tuto skvělou akci.

Nadcházející akce

Opět se na vás budeme těšit s naším stánkem s občerstvením u příležitosti rozsvícení vánočního stromku, které se uskuteční 30. listopadu 2024 na návsi. Další akcí, kterou pro vás plánujeme, je Mikulášská tancovačka, která se bude konat 7. prosince 2024 v sále Rolnické záložny v Příkazích.

Poděkování

Dovolte nám také touto cestou popřát vám všem krásné prožití vánočních svátků a šťastný nový rok 2025. Těšíme se na vás opět v plné síle s množstvím skvělých akcí.

Nakonec bychom velmi rádi poděkovali za spolupráci obci Příkazy a všem našim sponzorům. Jmenovitě děkujeme ZD Unčovice, firmě Faksa - Straka, manželům Kocourkovým st., panu Liboru Tandlerovi, panu Josefu Škrabalovi, restauraci Na Rybníčku a dalším, kteří nás podporují jak finančně, tak materiálně nebo pomáhají s organizací nejrůznějších akcí.

*Za SDH Příkazy, Ing. Kateřina Ryšková
Hospodář sboru, vedoucí mladých hasičů*

Co všechno se v září u nás šustlo

Kromě už popsané návštěvy našich lužickosrbských přátel ještě dvě podle mne významné akce: Křest Otakarových jezírek a Setkání Hanáků. No, a těsně před povodněmi Velká výstava zemědělské techniky na hranicích příkazského a nákelského katastru za dálnicí. Když jsem na kole vyjel na nadjezd nad dálnicí, nevěřil jsem vlastním očím. Tolik techniky nebyvalo ani na Brněnském strojírenském veletrhu. A to jen zemědělská technika, jejíž fungování není můj netechnický mozek

schopen pochopit. Organizátorem bylo naše družstvo, které řadu vystavovaných strojů vlastní a některé např. orební soupravu s automatickým ovládním mají zapůjčenou a uvažují ji údajně zakoupit.

Dne 5. září proběhla jakási kolaudace biologických rybníků na Hynkově spojená s položením pamětní desky na jejího iniciátora prof. Otakara Štěrbu, jakýsi křest Otakarových jezírek. Právě díky jemu mají hynkovští, i když si to mnozí neuvědomují, nízký poplatek za odpadní vodu, podstatně nižší než platí za tlakovou kanalizaci příkazští. Akci uvedl a moderoval starosta a hlavní slovo měl autor celého projektu ing. Kouba z Hradce Králové. Prohlédli jsme si, jak celý systém funguje od přítoku z Koňaru přes první rybník, ve kterém probíhá jakési čerění. Z něho voda proniká do druhého rybníka a odtud už vyčištěná do vodoteče, která ji odvádí do Moravy. Akce pokračovala na velkém sále na Záložně, kde ing. Kouba vysvětlil princip čištění odpadních vod pomocí biologických rybníků. Manželka pana profesora paní Dr. Dina Štěrbová pohovořila o životě manžela, o tom jak se seznámili i o jeho velké lásce k velkým řekám. Sjel prakticky všechny světové veletoky v Americe, Africe a Asii. Na závěr rozdala paní Dina některé manželům sepsané knihy. Já obdržel jeho knihu, která nese název Řeky, moje řeky. Když jsem ji dočetl, pochopil jsem jeho lásku k vodnímu živlu. Obdivuji, co všechno dokázal. Moc si ho vážím.

Dne 29. září proběhlo Setkání Hanáků. Akce, kterou počtem návštěvníků a zejména těch v krojích naše obec nepamatuje. Snad za první republiky, kdy v obci bývaly celostátní výstavy hospodářského zvířectva. Vzal jsem si kameru, abych udělal pár záběrů pro známé. Začal jsem v nákelském kostele, udělal pár záběrů na nákelské návsi, kde před některými domy bylo nachystáno pohoštění. Bohužel jsem opomenul faru, kde údajně paní nákelská starostka přivítala jménem obce účastníky průvodu. Ten dorazil do Příkaz asi po hodině. Celý průvod jsem točil, neměl konce. Vždyť tam byli Hanáci nejen z olomoucka ale i z přerovska, hranicka, kroměřížska, vyšovska, prostějovska, boskovicka a zábřežska. V čele vlajkonoši na koních a pak řada hudebních souborů od čisté hanáckých po tradiční dechovky. Natočil jsem i přivítací projevy na hlavním pódiu před Záloženským domem včetně projevu olomouckého hejtmána ing. Suchánka. Největší radost jsem měl ze skoro kompletního natočení „Hanácké svajby“. Ženich z Vojnic si bral nevěstu z Luběnic. Svajba začala požehnáním rodičů ženichovi (proběhlo na dvoře Kameníčkova gruntu), pak svatebčané nasedli na žebříňáky a jeli k nevěstě (Malý Fišarův žudr), kde i nevěsta dostala od rodičů požehnání. Obřad v kostele nebyl součástí scénáře, a tak svatebčané odjeli do Skanzenu slavit. Byla to jakási velká hanácká pouť se spoustou stánků a spoustou výborného občerstvení. Pro hosty a nejen

těch v krojích připravila obec na velkém sále oběd. Údajně bylo vydáno přes osm set řízků s bramborovým salátem, ale měli v nabídce i víc jídel. Já si koupil od našich hasičů pečenou makrelu. Mnou natočená nahrávka trvá skoro dvě hodiny. Stáhnu ji na flešku a předám kulturní komisi. Ať máme vzpomínku, protože tak velká akce se v Příkazích hned tak opakovat nebude. A děkuju všem organizátorům, pracovníkům obce a místním spolkům. Můžete být na sebe pyšní.

S.K.

Hanačky z Příkaz

OHLÉDNUTÍ ZA SETKÁNÍM HANÁKŮ V NÁKLE A V PŘÍKAZÍCH

V sobotu 28. září 2024 se v Nákle a v Příkazích uskutečnilo již XV. setkání Hanáků. Putovní folklorní festival krojů, písní, tanců, tradic a řemesel hanáckého regionu pořádá každoročně Hanácký folklorní spolek (HANFOS) s finanční podporou Olomouckého kraje. Letošního ročníku se účastnilo přes šest stovek krojovaných účastníků z více než dvaceti folklorních souborů a tisíce návštěvníků z celé České republiky i ze zahraničí (ze Srbska a z Polska). S troškou nadsázky lze říci, že poslední zářijovou sobotu bylo centrum hanáckého regionu v Příkazích a v Nákle. Dovolte nám malé ohlédnutí za proběhlým festivalem.

Mše svatá

Je již nepsaným pravidlem, že každé setkání Hanáků začíná slavnostní bohoslužbou. Dopolední mše svatá se ve farním kostele sv. Jiří v Nákle zúčastnilo velké množství krojovaných Hanáků, místních i přespolních účastníků festivalu a po velmi dlouhé době byl svatostánek zaplněn doslova do posledního místa. Bohoslužbu ke svátku sv. Václava, kterou celebroidal kněz Mariusz Karkoszka, doplňovaly písně zpívané členy nákelského pěveckého smíšeného sboru. Samotný závěr pak obstaral zpěv lidových písní v podání hanáckého mužského sboru Rovina.

Krojovaný průvod

Po skončení mše svaté se před kostelem sv. Jiří seřadilo na šest set Hanaček a Hanáků ve svátečních lidových krojích z více než dvaceti folklorních souborů a další účastníci z řad hostů i návštěvníků. Průvod za vyhrávání dechovek postupně prošel nákelskou návsi a na křižovatce u Hostince u Gajů zamířil kolem kompostárny do Příkaz. Čas od času průvod zastavovali místní a nabízeli účastníkům drobné občerstvení. V Příkazích pokračoval průvod v čele s dvěma jezdci na koních kolem hasičské zbrojnice, Hanáckého muzea v přírodě, obecního úřadu, školy až k hlavnímu pódiu u Rolnické záložny.

Slavnostní zahájení

Slavnostní zahájení se uskutečnilo na hlavním pódiu před Rolnickou záložnou krátce po poledni. Zdravici

Průvod hanáků z Nákla do Příkaz

Josef Urban představuje publikaci „Lidová kultura na Hané“

přednesli hejtman Olomouckého kraje Josef Suchánek, senátor ČR Marek Ošřádal, starostka obce Náklo Hana Závodná, místostarosta obce Příkazy Josef Škrabal a náměstkyně generálního ředitele Národního muzea v přírodě Lenka Drápalová. Po zdravici následovalo slavnostní představení sborníku příspěvků ze XVII. konference o lidové kultuře na Hané, která se uskutečnila v listopadu minulého roku právě v Příkazích. Publikaci uvedli do života politím trochou „ohnivé vody“ Lenka Drápalová a editor sborníku Josef Urban.

Hlavní pódium před Rolnickou záložnou

V rámci celého odpoledne proběhl na pódiu pestrý program v podání národopisných souborů z celé Hané. Po slavnostním zahájení následoval vzpomínkový pořad na významnou hanáckou choreografku a národopisnou pracovníci Helenu Krškovou z Náměště na Hané a vystoupení dětských folklorních souborů z Hané. Po skončení rekonstrukce Hanácké svajby (viz dále) důstojnou tečku za setkáním Hanáků od půl páté obstarala bluegrassová hudební legenda Robert Křesťan se svou skupinou Druhá tráva.

Program v Hanáckém muzeu v přírodě

Od desíti hodin mohli návštěvníci zavítat do areálu Hanáckého muzea v přírodě, kde pro ně byl m.j. připraven řemeslný jarmark včetně ukázek paličkování, řezbářství, výroby kraslic a keramiky či práce z lýka a slámy. Přítomní jistě ocenili krojovou poradnu Jarmily Vítoslavské, prohlídku areálu muzea v hanáčtině nebo stánek Českého rozhlasu Olomouce, který m.j. natáčel živé vstupy z festivalu Hanáků. Na malém pódiu za stodolou ze Skaličky mohli návštěvníci pod moderátorskou taktovkou Jiřího Vrby zhlédnout během odpoledne přibližně dvacet folklorních vystoupení. A kdo dostal hlad či jen chuť, jistě neopomenul navštívit stánek Zemědělského družstva Unčovice s vybranými regionálními specialitami.

Představení nové publikace

Krátce po čtrnácté hodině byla na dvoře Kameníčkova gruntu slavnostně představena nová publikace Bronislavy Millé s názvem Hanácký svatební koláč. „Kmotry“ knihy se stali hejtman Olomouckého kraje Josef Suchánek a náměstkyně generálního ředitele Národního muzea v přírodě Lenka Drápalová. Osmdesátistránková publikace s bohatým fotografickým doprovodem čtenáře seznámí nejen s historií, ale především s výrobou, tohoto symbolu právě hanácké svatby. A to přímo v podání nositelky titulu Mistr tradiční rukodělné výroby Olomouckého kraje Bronislavy Millé z Velké Bystřice.

Hanácká svajba

Zlatým hřebem odpoledního programu byla rekonstrukce obyčeje Hanácká svajba. Pořad, který byl v roce 2005 oceněn v rámci MFF ve Strážnici, proběhl v kulisách starobylé hanácké obce pod režijní taktovkou Zbyňka Žúrka a s hudebním doprovodem Hanáckého mužského sboru Rovina. Svajba začala krátce po půl třetí v prostorách Kameníčkova dvora, pokračovala na návsi, před malým žudrem a vyvrcholila na hlavním pódiu před Rolnickou záložnou. Během necelých dvou hodin se tak davy návštěvníků mohly na vlastní oči seznámit

s jednotlivými prvky tradiční hanácké svajby – od odprošování ženicha až po zvyky a obyčeje při svatební hostině.

Doprovodný program

Pro návštěvníky a účastníky setkání byl připraven bohatý doprovodný program. Na faře byla od rána otevřena putovní výstava Jízda králů na Hané a v ulicích Nákla vyhrávaly hanácké dechovky. Na návsi v Příkazích byly připraveny farmářské a řemeslné trhy, bohaté občerstvení včetně regionálních potravin a také panelová výstava o hanáckém lidovém kroji. Hlavně děti jistě rády využily možnosti projížděk v kočáře, naopak především dospělí měli možnost se pokochat nádherným svatebním koláčem Bronislavy Millé, prohlédnout nádhernou příkazkou kapli sv. Cyrila a Metoděje, budovu školy s výstavou školních kronik a kavárnou, obecního úřadu, kde byla k vidění i výstava fotografií místního horolezce Luboše Tesaře.

Po Velké Bystřici, Doloplazích, Tovačově, Prostějově, Zábřeze, Olomouci, Čechách pod Kosířem, Prostějovu, Pivínu a Kojetínu tak poprvé festival krojů, písní, tanců, tradic a řemesel hanáckého regionu zavítal do dvou obcí zároveň. A nutno podotknout, že v žádném případě tyto obce hanáckému regionu ostudu neudělaly.

Na samotný závěr se patří poděkovat za organizaci festivalu Hanáckému folklornímu spolku (HANFOS) v čele s Janem Žůrkem, Olomouckému kraji, obcím Příkazy a Náklo včetně jejich spolků (dobrovolní hasiči a pěvecký sbor), Římskokatolické farnosti v Nákle, Národnímu muzeu v přírodě a Zemědělskému družstvu Unčovice.

Děkujeme.

*Josef URBAN
Hanácké muzeum v přírodě*

VÁNOČNÍ POZVÁNKA DO MUZEA NEJEN ZA JOSEFEM KAMENÍČKEM

Na sobotu 30. listopadu 2024 jsme opět připravili pro návštěvníky bohatý program, ve kterém si děti a dospělí mohou vyzkoušet některé z adventních a vánočních zvyků, zjistit, co dříve v žádném případě nesmělo chybět na štědrovečerním stole nebo nazdobit a ochutnat vánoční cukroví. V odpoledních hodinách proběhne vánoční vystoupení dětského národopisného souboru Pantla. Opět budeme mít pro návštěvníky připravené komentované prohlídky v rámci tzv. living history (oživlé historie). Tato aktivita se snaží co nejvíce se přiblížit ukázce života v určité konkrétní době. Autor těchto řádků se „převlékne“ za sedláka Josefa Kameníčka (1852–1927) a návštěvníky provede svým gruntem v roce 1890. Seznámí přítomné nejen s adventním a vánočním obdobím na konci 19. století, ale i se svým početným příbuzenstvem a každodenním životem v zimním období na statku. Srdečně Vás tímto zveme na vánoční program k nám do Hanáckého muzea v přírodě.

*Josef URBAN
Hanácké muzeum v přírodě*

Netradiční soutěž O Horečskou bečku II

Na svatého Václava, v sobotu 28. září se tým SDH Hynkov zúčastnil druhého ročníku netradiční soutěže v požárním sportu v Horce nad Moravou. Z celkového počtu osmi družstev (7 mužských a 1 ženské) jsme startovali jako předposlední.

Povím vám příběh, jen si to představte: Startovní pistole vystřelila. Šest hynkovských hasičů vybíhá ze svých pozic nejrychleji jak dovedou, dorazí do "přístavu", kde si obléknou nafukovací vesty, chopí se pádel a jeden po druhém naskáče do připraveného raftu. Poslední z nich odvažuje lano a skáče na poslední volné místo. Tím loď torpéduje kupředu. Na druhém konci rybníka už čeká strojník, nejdůležitější člen posádky, kterého musí tým vyzvednout. Voda se ještě nestačila ani uzavřít, strojník naskakuje (jen kouskem těla, asi po krk se namočil) a raft už sviští zpátky, jako by ho pod vodou táhli bájní hynkovští karasi. Je to fofr, přátelé. Dorazili do přístavu. Všichni skáčou na břeh, své raftácké nářadí odhazují v dál a pokračují sprintem po hrázi. Poslední velkou překážkou je tuplák dobře vychlazeného Šeráku, který si tady odpočívá na židličce. Úkolem týmu je co nejrychleji džbáněk vyprázdnit. Tuplák se postupně střídá u jednoho pijáka za druhým, jakmile je prázdný, mužou kluci vyrazit plnit klasický požární útok. Téměř klasický (ještě před startem si každý soutěžící losoval, jakou úlohu bude při útoku plnit), takže pro některé to mohlo být dost netradiční. Hadice pospojované, sání jede, mašina hučí, všichni na svých pozicích. V tu chvíli nám prasklo jedno "céčko" (hadice vedoucí z rozdělovače k proudnicím), ale rychlý skok a ucpání díry vše vyřešilo. Voda se valí ke špicím, stříká, terče jsou sražené. Doufám, že si dokážete

představit ten adrenalin, který během celého odpoledne u jednotlivých družstev panoval.

V konkurenci celkem 7 mužských týmů jsme se s časem 247:81 sekund umístili na krásném prvním místě. Přijeli jsme si pro výhru a také jsme si ji odvezli. Na druhém místě (256:15) se umístila Skrbeň a na třetím místě (275:32) Horka nad Moravou. Rádi jsme si po dlouhé době užili pocit vítězství, které jsme po návratu náležitě oslavili posezením U Lucerny, v naší domovské hospůdce.

Děkujeme organizátorům za skvělou akci a už teď se těšíme na další ročník.

Filip Vočka

Kulturní komise při Radě obce Příkazy
vás zve

v sobotu 21. 12. 2024 od 16:00 na

KONCERT V KAPLI

sv. Cyrila a Metoděje v Příkazích

účinkují

**HANÁCKÁ MOZĚKA LITOVEL
SMÍŠENÝ PĚVECKÝ SBOR PŘÍKAZY**

Přejeme příjemný zážitek a krásné Vánoce a rok 2025

*Z výtěžku koncertu přispějeme na opravu harmonia
z kaple sv. Cyrila a Metoděje*

Obec Příkazy Vás zve na

**PŘEDVÁNOČNÍ
PŘÍKAZY**

v sobotu 30. 11. 2024

**na návsi, v Rolnické záložně,
v Hanáckém muzeu v přírodě**

Program

- 10:00 - začátek vánočního jarmarku a výstav na velkém sále
 - Hanácké Vánoce v Hanáckém muzeu
- 12:00 - otevření stánků s občerstvením na návsi
- 13:00 - zahraje kapela WAGON
- 15:00 - vystoupení dětí ze základní a mateřské školy
- 15:30 - křest knihy Malé královské sěnek
- 17:00 - vánoční koledy zahraje Žest'ový kvintet Olomouc
- 18:00 - rozsvícení vánočního stromu a zahraje kapela ASTEOR

*Vánoční jarmark po celou dobu trvání akce
Bohaté občerstvení připraví místní spolky*

Výpis Usnesení ze zasedání Zastupitelstva obce Příkazy konaného dne 24.10.2024

Zastupitelstvo obce Příkazy po projednání přijalo toto usnesení:

1/15 Zastupitelstvo obce Příkazy zvolilo ověřovatele zápisu: Ivo Štancel, Karel Johannes, členy návrhové komise: Václav Lakomý, Václav Konopka a zapisovatele: Eva Hrubá

2/15 Zastupitelstvo obce Příkazy schvaluje navržený program zasedání.

3/15 Zastupitelstvo obce Příkazy volí starostu obce Příkazy: Josef Škrabal

4/15 Zastupitelstvo obce Příkazy volí místostarostu obce Příkazy: Jiří Vaca, Příkazy č.p. 122

5/15 Zastupitelstvo obce Příkazy volí člena rady obce: Ing. Eva Gabrielová, Ph.D.

6/15 Zastupitelstvo obce Příkazy schvaluje:

a) Vstup obce Příkazy do společnosti Vodohospodářská společnost Čerlinka s.r.o., Cholinská 1120/13, 784 01 Litovel, IČ 471 50 904

b) Společenskou smlouvu obchodní společnosti s ručením omezeným Vodohospodářská společnost Čerlinka s.r.o., IČ 471 50 904

c) Prohlášení o převzetí závazku k novému peněžnímu vkladu ve výši 20 000,00 Kč do základního kapitálu

společnosti Vodohospodářská společnost Čerlinka s.r.o., IČ 471 50 904

7/15 Zastupitelstvo obce Příkazy schvaluje cenovou nabídku společnosti FAKSA-STRAKA s.r.o, Příkazy 278 na zhotovení klimatizace

restaurace 1.NP a pokojů 2,3. NP ve výši 926 422,00 Kč klimatizace varny 1.NP ve výši 199 444,00 Kč

8/15 Zastupitelstvo obce Příkazy schvaluje Dodatek č. 1 Kupní smlouvy mezi Obcí Příkazy a spol. ZHT Group s.r.o., Slavič 16, 753 61 Hranice VII-Slavič.

9/15 Zastupitelstvo obce Příkazy schvaluje rozpočtovou změnu č. 9.

10/15 Zastupitelstvo obce Příkazy schvaluje Směrnici systému managementu hospodaření s energiemi, Matici odpovědnosti a Energetickou politiku

11/15 Zastupitelstvo obce Příkazy schvaluje poskytnutí finančního daru DSO Region Moravská cesta se sdílem Náklo č.p. 14, 783 32 ve výši 3 000,00 Kč.

12/15 Zastupitelstvo obce Příkazy schvaluje členský příspěvek pro DSO Region Moravská cesta na rok 2025 ve výši 25 Kč/občan.

13/15 Zastupitelstvo obce Příkazy schvaluje Plánovací smlouvu mezi Obcí Příkazy a FND Development Příkazy s.r.o., IČ 09785221 se sídlem Žarošická 4395/13, Židenice, 628 00 Brno zapsaná v obchodním rejstříku vedeném Krajským soudem v Brně, oddíl C, vložka 120923.

Výsledky voleb do zastupitelstva kraje konané ve dnech 20. a 21.9.2024

Volební okrsek č. 1 - Hynkov

Počet zapsaných voličů	252
Volební účast	36,11 %
Počet odevzdaných úředních obálek	91
Počet platných hlasů	91

Volební okrsek č. 2 - Příkazy

Počet zapsaných voličů	787
Volební účast	29,6 %
Počet odevzdaných úředních obálek	233
Počet platných hlasů	230

Číslo a název strany	Počet hlasů okrsek č. 1	Počet hlasů okrsek č. 2
10 SPD, Trikolora, PRO a Svobodní	11	25
15 DSZ – Za práva zvířat	0	0
16 PŘÍSAHA	3	5
17 Hlas pro náš kraj	0	7
29 Koruna Česká	0	1
39 ANO 2011	41	73
48 STAČILO!	13	9
51 Sdružení pro Republiku	0	1
52 Starostové pro Olomoucký kraj	11	49
58 Piráti	5	19
60 Moravané	0	0
63 Spojenci24	4	21
85 ODS	3	20

Byla návštěva našich lužickosrbských přátel z Zeissigu poslední?

Tuto otázku si opakuji po každé takové návštěvě u nich nebo u nás. Ani iniciátory tohoto freundschaftu prof. Teplého z katedry slovanských jazyků Palackého univerzity a prof. Johanna Kaspera z univerzity v Bautzenu ani její realizátory - tehdejšího starostu Zeissigu Martina Kaspera a tehdejšího předsedu příkazského Sokola Jiřího Hřivnu zřejmě nenapadlo, že ta družba dlouho vydrží.

Začalo to v r. 1981, kdy do Příkaz ve dnech 26.-28. června přijela delegace 41 účastníků, ve které byli Zeissigští fotbalisté a jejich fanoušci. Samí muži. Byli ubytováni v našem hotelu. Příkazští tehdy vyhráli 5:2. Příští rok už přijela do Zeissigu delegace příkazských, která čítala 46 osob, z toho 15 žen. Namátkou jmenuji manžele Johannesovy, Müllerovy a Otakara Zbořila s manželkou Annou. Byli ubytováni v rodinách. Dobře německy uměl málokdo a přesto se domluvili. Většina starších místních totiž mluvila srbsky, a tak k domluvě němčina nebyla ani potřebná. Postupně se k sportovním akcím přidávaly i kulturní a poznávací. Zeissigští nás např. zavezli do Drážďan, Bautzenu (Budyšina), Cottbusu, Berlína, povozili nás na loďkách po Sprévě, my jsme jim zase ukázali Macochu, valašské muzeum v Rožnově, Dlouhé Stráně a samozřejmě blízké hrady Bouzov, Úsov, město Olomouc a tvarůžkárnu v Lošticích. Letos jsme je zavedli do muzea veteránů (aut) ve Slatinicích. Měli to s německy mluvícím průvodcem. Já jsem tam byl poprvé. Kde jsou ty doby, kdy přijel plný autobus a ještě několik aut sólo. Letos přijelo jen 24 vytrvalců. Byl mezi nimi i Burgermeister (starosta) s paní, (mluví dobře srbsky), dcery Johanna Kaspera, které jsem poznal ještě jako školou povinná děvčata, dnes už jsou to dámy před důchodem.

A k mé radosti i můj vrstevník, živá duše této družby, Martin Kasper. Až na dva mladší páry všechno lidé v důchodovém věku. Jako většina místních.

Letos nám počasí přálo. Páteční večer jsme strávili v přátelském posezení na velkém sále naší Záložny. Obdivoval jsem naše organizátory Jardu Hrubého a celou rodinu Bednářů. Seděli jsme v družné zábavě skoro do půlnoci. Doma jsme si ještě prohlíželi kroniku, kterou sestavili zeissigští k 35. výročí této družby. Šláfrunk mojí slivovicí si s námi dala jen Heidi, Heinz po infarktu skoro deset let abstinuje, já si ho dobírám, jestli nepřestoupil k islámu, ke kterému ho možná přesvědčil jeho syrský a jistě muslimský ošetřující lékař. V sobotu jsme společně zhlédli už zmíněné muzeum starých automobilů ve Slatinicích, já s našimi po obědě provedl exkurzi do našeho už dostavěného supermoderního živočišného střediska a večer jsme strávili při reproduované hudbě v areálu na hřišti. Bavili jsme se dobře, rodina Bednářova připravila pro zpestření dvě společenské hry, ve kterých soutěžila namíchaná družstva. Já posílen alkoholem jsem vyzval k tanci známou našich přátel Bruni, takto emeritní ředitelku mateřské školy a tanečnici lužickosrbského

souboru, s kterým byli dokonce dvakrát v Americe. To jsem si dal, pěkně mne prohnala, přestože jsem ji prosil, ať je ke mně shovívavá, že jsem tam s Martinem Kasperem nejstarší. V neděli jsme prošli Skanzen a tradičně pořídili společné foto u naší kaple. Po obědě na velkém sále naši hosté obdarování balíčky od naší obce odjeli. Spadl mi kámen ze srdce, nemáme se za co stydět. Celá akce se vydařila i díky tomu, že nám přálo počasí.

Nezasvěcení, kteří si můj příspěvek přečtete, budete nás, kteří v této družbě pokračujeme, považovat za jakési podivíny, nostalgiky, pro které stávající doba nemá pochopení. Ale zamyslete se se mnou, jestli jsme si mohli počínat jinak. A tak se podívejte na můj příběh. U ostatních to bylo podobně. V květnu 1986 za mnou přišli zástupci příkazského Sokola s žádostí ubytovat manželský pár z Zeissigu, který v Příkazích dosud nebyl. Byli to mladí lidé Heidi a Heinz Forche. Ona kadeřnice, on zámečník v kombinátu na palivové brikety, prý milovník koní, takže zvěrolékař by si s ním mohl rozumět. Byl jsem tehdy už 3 roky vdovec se třemi dětmi, které doplňovaly moji lánanou němčinu skoro třicet let nepoužívanou. Ale nějak jsme to zvládli. Já připravil snídaně a večere, jednou dokonce oběd. Samozřejmě se moji hosté pochlubili, že poměrně mladý Tierartz umí vařit. Když se to doslechla kamarádka mé nebožky Aleny Lída, s razancí jí vlastní mne donutila seznámit se s mojí druhou životní partnerkou Eliškou. Nebylo to jednoduché, celé jsem to popsal ve své Zpovědi. A tak díky této návštěvě jsem prožil s Eliškou krásných dvacet let. Příští rok jela do Zeissigu Hanácká dechovka. Já spal u Forchů ještě s třemi muzikanty. Zavezli nás tehdy do Berlína a ukázali nám všechny pamětihodnosti tohoto hlavního města tehdejší NDR. Večer při dechovce jsem poprvé viděl, jak mě Hanáci říkáme tancovat babô s babô. Ale to bylo v Německu po válce běžné. U Forchů dosud žila Grossmutter (babička), štíhlá paní v srbském pracovním kroji jakási srbská kněžna. Ta mi srbsky vykládala, jak jí po válce přišel sdělit spolubojovník jejího bratra o hlavu menší Joachim, Němec z Wupertálu u francouzských hranic, jak padl její bratr. Nakonec nepokračoval dál, ale pomohl jí se čtrnáctihektarovým hospodářstvím. Vzali se a měli dva syny Heinze a Ervína. Ti už ale srbsky nemluví, protože doma kvůli otci se mluvilo jen německy. V obci bylo LPG (obdoba našeho JZD) a každý člen si mohl doma chovat 2 krávy a dokonce prasnici. To u nás nepřicházelo v úvahu. A tak mne při každé návštěvě Zeissigu tito chovatelé, kteří už věděli, že jsem Tierartz, zvali do svých usedlostí a chlubili se svým zvířectvem. Jsem pro ně Standa, pro mé vrstevníky Her Doktor. U Forchů, kteří nebyli v LPG, měli doma pět krav, 3 koně a dvě prasnice a samozřejmě plný dvůr drůbeže. O hospodářství se starala celá rodina. Babička brzy umřela, ale dědeček byl v Příkazích, když obec slavila 750 let od založení. Vezl se tehdy v kočáře s místostarostou Dr. Šnoflákem. Když nás Heidi a Heinz pozvali na svoji stříbrnou svatbu, odmítl jsem. Nikdy jsem vlastním autem v zahraničí nebyl. Ale když opětovně volali, nešlo než přijet. Eliška tehdy koupila krásnou jídelnu a kávovou soupřavu

z cibulového porcelánu. Vždycky mne potěší, že ji běžně používají. Po cestě jsem trochu bloudil v Bautzenu, ale nakonec jsme dorazili. Už tam byla celá rodina. Bylo to po sjednocení, a tak tam byli i příbuzní z bývalého Západního Německa, za všechny si pamatuji Heinzova kamaráda z Hamburku a tetku z Wupertálu s manželem. Ta seděla vedle Elišky a pořád nemohla pochopit, jak může takové navíc přeshraniční přátelství vzniknout. Stěžovala si, že má čtyři syny, dva nechali vystudovat vysoké školy, ale na dva mladší už neměli, ti se museli vyučit řemeslu. A bratři se vůbec nestýkají. Ale to kastování bylo tehdy na Západě běžné. Svatebčané si vykládali o rodinných problémech, a tak jsme se rozhodli, že se projdeme po návsi. Věděl jsem, kdo ve které usedlosti bydlí. Překvapilo mne, jak se náves vylepšila. Nové chodníky, nové fasády. Zamířil jsem na cyklostezku, po které jsem vozil Heinzovými koňmi v kočáře děcka účastníků zájezdu. Jdeme kolem zahrad, kde v období NDR byly brambory a zelenina, teď tam vidím upravené trávníky, bazény a skluzavky. Nikdo už nic nepěstuje a nechová. Jen naši Forchovi a asi dva ale menší hospodáři. Narazili jsme na rozestavěnou stavbu řadových domků, každý s garáží. Kolemjdoucí mi vysvětluje, že jsou určené pro nezaměstnané. A těch bylo po sjednocení hodně. Večer před svatbou jsme poseděli s rodinou a já Elišce překládal, co jí tetka z Wupertálu vykládala. I to, jak byla na svatbě v Polsku a také nic nerozuměla. Při sezení jsem si se všemi připíjel, až Eliška rozhodla, že už mám dost. A tak alkoholem zbaven předsudků jsem při odchodu na kutě zaspíval německy moji oblíbenou „Za tú horú za vysokú“. Vlastní obřad proběhl v obřadní síni nad hasičskou zbrojnicí. Byla tam skoro celá vesnice. Pochopil jsem, jak je celá rodina v obci vážená, jak je mají všichni rádi. Oba tančili v místním souboru srbských písní a tanců, Heinz vozí ve svých kočárech svatby a ve speciálním voze i jiné akce, Heidi prodává brambory, vejce a občas někoho i ostříhá. Někdy přemýšlím o tom, proč tam mají dvojjazyčné názvy ulic, když v Zeissigu až na malé výjimky srbsky skoro nikdo nemluví. A přitom ty srbské tradice tak uctívají. Dokonce koupili jednu krásnou usedlost na návsi a udělali z ní jakési muzeum srbských tradic. Tam nás také v poslední době vítají a hostí. Když jsem na toto téma zavedl rozhovor, řekla mi Heidi, že blíž k Bautzenu se srbština víc používá. Na základní škole se učí srbsky jedna až dvě hodiny týdně, ale když ji doma nepoužíváte, tak se nedomluvíte. Navíc Zeissig jako předměstí stotisícového města Hoyeswerdy, kde byly pracovní příležitosti, přilákal po válce hodně německého obyvatelstva, a tím i vznikla smíšená manželství, kde se mluví jen německy. No, s tím se nedá nic dělat. Nevím, jak by to ale dopadlo, když český diplomat a pozdější prezident Beneš požadoval tehdy po první světové válce v Trianonu připojit Lužici k nově vznikajícímu státu. Ta v období Přemysla Otakara patřila k českému království, (vy, co čtete Vondrušku, víte, že tam královský prokurátor Oldřich z Chlumu jezdil vyšetřovat hrdelní zločiny). Mocnosti nám ale tehdy přidělily Zakarpatskou Ukrajinu.

Při poslední návštěvě mne Heinz vedl na kole asi do deset km vzdálené obce, kde měl pronajato 5 hektarů kolem

o samotě stojící usedlosti. Pachtovné činí jednu sedmičku dobrého vína ročně. Ten rok tam měl na celé výměře brambory, tehdy už sklizené. Když jsem se zeptal, jak to se svojí rodinou zvládl, řekl, že celý taneční soubor to zvládl za jediný víkend. To by tetka z Wupertálu nepochopila, že my socialismem odkojení jsme jaksi družnější. Já zas nechápu, jak obec s tisícovkou obyvatel může postavit a vybavit tak krásný fotbalový stadion s příslušenstvím, profesionálním trenérem a internacionálním manšaftem. V útoku s černým ghanským lékařem a dvěma Syřany v obraně. Na ně by naši asi nestačili. No, a tak jste si možná udělali obrázek, jak to s naší družbou vypadá. Asi skončí, až když většina nás starších zemře. Máme tam jet za dva roky. Musím říct, že bych se tam ještě rád podíval. Ale jinak jsme v kontaktu. Přejeme si k Vánocům a Velikonocům. To zajišťuje Renata a Heidi. Víme, i kdy se jim narodilo hříbě a, když v jejich televizi uviděli zatopenou Litovel, volali, jestli jsme v pořádku. Tož tak.

Váš Standa Kovář.

Hynkov očima rodáků a pamětníků

Dalšími vzpomínajícími na doby dávno minulé budou manželé Dostálovi. Položili jsme jim několik otázek a jejich vzpomínky na dobu, která již proběhla, si můžete přečíst v následujících řádcích.

Pane Dostále, co pro Vás znamená nebo co Vás první napadne, když se řekne Hynkov?

Jsem ročník 1954 a na Hynkově jsou určitě dříve narození, a ti by si mohli pamatovat ještě více, ale když už jste se tedy zeptali, tak Vám mile rád odpovím. Hynkov je pro mě prostě srdeční záležitost, i když jsem se narodil v olomoucké nemocnici, jsem rodem Hynkovák 😊. Měl jsem pár příležitostí naši obec opustit směrem do města, ale vždy jsem odolal a zůstal zde, mezi lužními lesy a loukami. Klid a pohoda čišící z tohoto místa, rozhled na Drahanskou vysočinu na straně jedné a na straně druhé pohled na Litovelské Pomoraví. Na západě je vidět za hezkého počasí až k Litovli, kde dříve byla vidět světla ze tří stožárů vysílaček. To byl vždy dobrý orientační bod při pozdních návratech 😊. Na druhé straně krajské město Olomouc s kulturou na dosah. No, co si ještě více přát. Ještě jedna poznámka ze strany tazatelů ke zmíněným stožárům, jelikož se to taky týká doby poměrně dávné. Tyto stožáry byly budovány v letech 1950-1953. Pověstné litovelské stožáry byly 223 metrů vysoké a začaly vysílat od ledna 1954. Vysílače pokrývaly celou Evropu včetně evropského Ruska. Přes stožáry bylo realizováno spojení do centrál evropských států (Londýn, Paříž, Stockholm, Řím, Varšava, Kujbyšev a Moskva ale i do egyptské Káhiry). Dokonce byl záměr o provoz časového normálu signál DCF77, který se však bohužel neuskutečnil. Vysílače u Litovle byly v období normalizace na žádost vedení SSSR využity také pro rušení signálu rádia Svobodná Evropa. Vysílače patřily k 20 - ti nejvyšším stavbám v ČR. V pondělí 11. září 2000 přišla Litovel o svou dominantu,

kteřá určovala místním, ale i okolním, směr k domovu 😊. Na ukončení existence této dominantní stavby stačilo pouhých 9 kg semtexu.

Otázka č. 2 Jaká byla Vaše léta na Hynkově?

Vzpomínám na krásná léta. Jako předškoláci jsme s bratrem vyrůstali na Gandii, což je oblast na Hynkově, a moc jsme tehdy nemohli „spouzet“, jelikož nás hlídala babička; ta nás samozřejmě usměřňovala dle pokynů našich rodičů 😊. Naším „klondajkem“ byla tedy zahrada, kde tehdy celoročně tekla „Koňar“, což je místní potůček, který v současné době je spíše jen prázdnou strouhou. Tam jsme pořádali námořní bitvy. Lodičky jsme si vyráběli z dostupných materiálů a náš otec nebyl úplně nadšený, když přišel na to, že mu ten dřevěný materiál mizí 😊. Do mateřské školy jsem nechodil, jelikož ta v té době na Hynkově nebyla a byla jen v Příkazích, a to až v pozdější době. Dalším naším působištěm, resp. místem, kde se odehrávaly hrátky, byla oblast na Čertím bahně. To bylo kousek od cesty zvané „Haťovka“. Bylo to místo hustě prorostlé rákosem a dosti často podmáčené. Zde se uskutečňovaly hry typu na honěnou, ale i jiné. Na Hynkově bohužel ještě nemáme a myslím si, že nikdy nebudeme mít, pojmenované ulice, přesto zde existují oblasti, které, když se zmíní, všichni ví, o čem je řeč. Jedná se o teritoria: Gandia, Hliník, Koňar (bývalý potok, dnes strouha), Na čertově bahně, Ulička, Kopčák, Trní, Kót, Na Bědově. Ještě si také vzpomínám, a to přetrvalo do dnešních let, že byli pojmenováni občané okolních vesnic. Lhota-Okouni, Náklo-Kalužani, Příkazy-Řepouni, Skrbeň-Číňani.

Otázka č. 3 Vaše vzpomínky na školní léta?

Do základní školy jsem začal chodit spolu se třemi děvčaty z Hynkova. Byla to Lída Berková (Vočková), Jiřinka Koudelná (Listopadová) a Evička Haflantová (Kašpárková). Jak již psali moji předchůdci v rozhovorech, hynkovská jednotřídka měla výbornou úroveň, ale samozřejmě všude se najdou jedinci, kteří by to mohli vidět i v jiném světle. Školu měl na povel „soudruh ředitel“, ale normálně se mu říkalo pan řídící. Byl to opravdu člověk, na kterého se dá jen těžko zapomenout. Byl velice obětavý, a to jak ve škole a při vyučování, ale i mimo školu. Při vyučování používal své osvědčené metody a měl několik výborných odborných asistentů, jak se dnes moderně říká. Jemnější asistenti byly levá ruka, pravá ruka, a naopak drsnější byly ukazovátka, šmytec a rákoska. Nikdy jsem neslyšel, že by někdo z toho měl nějaké duševní trauma. Jediné trauma, co jsme měli, když se nás zeptal, zda se má dotázat rodičů na naše zlobení. To samozřejmě nikdo nechtěl, a tak to vyřídili ihned, na místě, zmínění „asistenti“. Jeho výchovné, ale popravdě účinné metody, by dnes asi nebyly přípustné. Nebudu konkrétně jmenovat, ale třeba si dotyčný vzpomene, ale jeden žák dosti zlobil, tak ho pan řídící přesadil na 14 dní ze 4. třídy do třetí a podívejme se, z ďábla se najednou stal takřka anděl.

I když přiznejme si, že ne nadlouho. Je zajímavé, že tehdy se normálně mohly nosit klidně do školy nože, jak se ta doba změnila. V hynkovské jednotřídce probíhala výuka najednou. Mělo to jednu obrovskou výhodu, že když žák něco pozapomněl ve své mysli, mohl si to

rychle osvěžit, posloucháním učiva o ročník níž. Co se týká praktických věcí, tak jsme měli samozřejmě také hodiny pozemků, kde jsme se učili zahradničit, což ale každý znal z domova. Takže naši hlavní starostí bylo při těchto praktických hodinách zjistit, co kde a kdy uzrává a co je potřeba bez dohledu sklídit do břicha 😊. Hlavní eldorádo bylo na pozemcích během velkých prázdnin, kdy jsme mívali službu na zalévání. Co se týče sportu během školních let, tak pokud to počasí dovolilo, bruslilo se nebo plavalo. Plavání se uskutečňovalo na hynkovském splavu. Měšťanku, dnes druhý stupeň, jsem absolvoval v Nákle, ale tam to bylo již trochu jiné. Pevnou rukou zde vládl ředitel Labounek a tomu se bylo lepší raději vyhnout. Jeho heslem bylo, že „Hynkováci“ jsou zvěř od lesa 😊 a z toho pak pramenil přístup k našim případným prohřeškům proti školní etiketě. Výraznou postavou nákelké školy byl také učitel Ivan Svoboda. Ten také nešel pro ránu daleko. Myslím, že vloni jsem ho potkal a při jeho velmi dobré paměti bylo o čem pokecat 😊. Na učňák jsem nastoupil v Zábřehu na Moravě a přiznávám dobrovolně, že jsme žádní svatoušci nebyli, jen pro rychlý a názorný příklad, když nás místní vychovatelka poslala vyplet růže, tak jsme je doslova vypleli, takže na záhonu zůstal jen plevel 😊.

Otázka č. 4 Byl jste aktivní ve společenském či sportovním životě na Hynkově?

Tehdy kdo nebyl aktivní, jako by nebyl 😊. Na Hynkově byly tenkrát a pořád jsou organizovaní hasiči a sokoli. V obou spolcích jsem byl a doposud jsem členem. Bez těchto spolků by se na Hynkově nic neudálo. Při hasičských soutěžích nám velel pan František Velfl. Jeho hlavním mottem a heslem bylo „Chlapci, je úplně jedno, jak dopadnete, jenom ať jsou příkazáci za Vámi“. Doufám, že se obyvatelé Příkaz nyní neurazí, ale prostě rivalita je rivalita a vždy bude 😊. Na trénincích a při soutěžích jsme cvičili se starou stříkačkou, která se jmenovala „Červená Barborka“. Bohužel se nám tehdy pokazila a nevím, kde skončila. Že tato cvičení byla velmi náročná nejenom fyzicky, není třeba pochybovat. Jednou se nám stalo, že jsme si hadice a jiný „hasičský“ materiál uschovali u jednoho kamaráda v Příkazích. Při náročném rozboru našeho výkonu v restauraci na Zálužně, který trval dlouho do noci, jsme na tento uschovaný materiál pozapomněli. Asi po týdnu se nás kamarád zeptal, jestli má tento materiál vyhodit nebo si to vezmeme nazpátek. No ty rozborů byly vždy fakt náročné 😊. Co se týče Sokolů, tak vždy se pomáhalo, s čím bylo potřeba. Jelikož jsme vlastnili dodávkové auto luxusní značky Škoda 1202, tak jsme zejména pomáhali s dopravou hráčů a výstroje na zápasy ledního hokeje, který Hynkov hrál. Naštěstí po mě nikdy nikdo nechtěl, abych hrál; na kažení hry měli svých hráčů dostatek a estrádní vystoupení na ledě provozovali jiní umělci. Sokolové měli základnu na šatnách na hřišti za Mlýnem. Šatny byly postaveny svépomocí v sedmdesátých letech. Zde se také ladila forma na hokejové zápasy, a když byl mráz, dělal se led klidně celou noc. Pomatuji si, že na kamnech se v hrnci vařil vždy „zaječí“ guláš a vrchním kuchařem byl nezapomenutelný František Dohnal zvaný „Škraňa“. Dnes by měl několik michelinských hvězd. Vzpomínám si, že

se jednou ozvala na jeho stranu velmi vážná kritika, že guláš na kamnech je hodně řídký a skoro bez chuti. Kritik si ale nevšiml, že chutná ohřívanou vodu na mytí nádobí a když chtěl ochutnat maso vylovil hadr na mytí nádobí. Jak jsem říkal, většina hynkováků byla vždy v obou spolcích, protože, když se konala nějaká kulturní či sportovní akce, nehledělo se, kdo je v jakém spolku, a přiložili ruku k dílu. Příkladem spolupráce trvajících v podstatě do dnešní doby jsou Ostatky, o kterých podrobněji psala paní Vočková v minulém čísle PHŽ nebo také Pohádkový les.

Nezapomenutelnými byly také kulturní zájezdy na „Zámky a hrady“, což byla samozřejmě pouze maskující politická deklarace se záměrem skončit ve sklípku. Vzpomínáme na jeden zájezd, kdy jsme naplánovali zájezd do Napajedel, kde když jsme přijeli, tak místo zámku tam byl domov důchodců 😊. Alespoň tam byla ta zahrada, kterou jsme si prošli. Tenkrát byla doba, kdy jste ve sklípku mohli vypít, co jste ráčili, pouze se platilo za lahve sebou, které se, ale málo kdy, dovezly zpět.

Otázka č. 5 Nejvýraznější vzpomínka v souvislosti s Hynkovem?

No, pokud by to měla být pouze jedna, tak to jsou určitě červencové povodně v roce 1997. Během několika kritických dnů mezi 4. a 8. červencem spadlo v povodí Moravy místo až přes polovinu ročního úhrnu. Pro Hynkov začaly povodně 7. července, kdy se vylila řeka Morava ze svého koryta, ale to nebylo u Hynkova, ale u Lhoty, kde musela být odstřelena hráz. Nikdo tehdy netušil, že to zaplaví i Hynkov. Zde člověk vidí, jak je proti přírodě malý a bezmocný. Bohužel na povodních se ukázaly také charaktery některých občanů, ve smyslu, že pomáhal ten, o kterém by to člověk nikdy neřekl a naopak, ten, který mohl, ten spíše, než pomáhal, zavazal. A vidíte, uplynulo 27 let a příroda nám opět letos ukázala, že se s ní nedá žertovat.

Otázka č. 6 Proč jste zůstal na Hynkově?

No to je otázka. Na ni je velmi jednoduchá odpověď. Zeptejte se těch lidí, co se v nedávné době přistěhovali nebo zde staví či opravují svá sídla. Je tu přece fajn aneb jak říká Filip Vočka „Na Hynkově by chtěl žít každý ❤️“.

Otázka č. 7 Co byste změnil, kdybyste měl možnost, na Hynkově?

O tom jsem nikdy neuvažoval a asi nemám nic zásadního, snad jen možná trošku opravit cesty a také, aby měli lidé k sobě blíž. Bohužel doba tomu moc nepřeje, a tak nezbývá než se radovat z toho, co máme a že se alespoň něco děje. A je pravda, že když se spraví cesty, bude se zase jezdit po naší obci rychle, což opravdu nechceme, ono vše má své pro a proti. Co se týče cest, tak mě ještě napadá, že by se ještě mohla kvalitně zpevnit cesta na Lhotu, když už se místo „Haťovky“ udělala přistávací plocha 😊 a také dokončit druhou část „Haťovky směrem k Příkazům. Bolístkou, která ale trápí více obyvatel je, že v sobotu a v neděli k nám na Hynkov jede poslední autobusový spoj v šest hodin odpoledne, a to je málo. Kdyby ještě třeba jezdil jeden okolo deváté či desáté večerní tak, aby se lidé mohli dostat z města zpět po kulturních či sportovních akcích.

Otázka č. 8 Co byste chtěli vzkázat mladým lidem?

Chtěli bychom, aby se lidé k sobě chovali hezky a uvědomili si, že jsme zde pouze vymezený čas. Přáli bychom si, aby si mladí lidé uvědomili, že také budou jednou staří a nebude to fakt dlouho trvat a z tohoto pohledu, aby k nám starším takto přistupovali. Něco jsme zde vybudovali a chtěli bychom to předat, aby tu pomyslnou káru táhli mladší a ke starším přistupovali se vsí úctou.

*Rozhovor provedli a pro historii zaznamenali
Martin Pejzl, Petra Štanclová a Filip Vočka*

PLÁN AKCÍ NA LISTOPAD A PROSINEC

LISTOPAD

- 1.11. (pá) Dýňobraní + lampionový průvod
- 6.11. (st) Přednáška v seniorklubu: RNDr. Jiří Šimek
- 20.11. (st) Přednáška: hasiči
- 29.11. (pá) na Hynkově:
 - 17.00 Žest'ový kvintet Olomouc
 - 18.00 Rozsvícení vánočního stromu a vystoupení žáků ZŠ
- 30.11. (so) Předvánoční Příkazy + Hanácké Vánoce v Hanáckém muzeu

PROSINEC

- 4.12. (st) Vánoční posezení
- 7.12. (so) Volejbal - Mikulášský turnaj-TJ Sokol Příkazy
- 7.12. (so) Mikulášská nadílka na Hynkově
- 7.12. (so) Mikulášská zábava – Hasiči Příkazy
- 21.12. (so) Adventní koncert v kapli sv. Cyrila a Metoděje HANÁCKÁ MOZĚKA LITOVEL + SPSP
- 26.12. (čt) Štěpánský turnaj - Sokol Příkazy
- __ .12. (čt) Silvestr seniorklubu

(Máte-li vánoční ozdoby, které byste chtěli ukázat návštěvníkům vánoční akce a zapůjčit pro výstavu, můžete je přinést do 28.11.2024 na obecní úřad nebo se domluvit s členy kulturní komise.)

Změna v plánu akcí vyhrazena a bude oznámena.

Spolufinancováno
Evropskou unií

Pečujete o někoho blízkého?

Může jít o členy vaší rodiny, mohou to být přátelé, vzdálení příbuzní či sousedé. Potřebují podporu v běžném životě z důvodu snížené soběstačnosti, kvůli svému vysokému věku nebo zdravotnímu stavu. Péče o blízkou osobu je velmi náročná fyzicky i psychicky. Možná teprve začínáte pečovat, nebo pečujete dlouhodobě a nejspíš jste si kladli, nebo kladete otázky, ohledně sladění péče a vašeho zaměstnání. Časté jsou také dotazy, týkající se

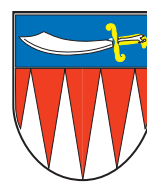
financí, např. ošetřovného, příspěvku na péči a dalších příspěvků a sociálních dávek. Pečujete-li o někoho blízkého nemusíte všechno zvládnout úplně sami. Můžete se obrátit na služby, které vám s péčí v domácím prostředí pomohou a umožní, abyste si odpočinuli. Máte i možnost zapůjčení nějaké pomůcky, například polohovací postele.

Patrně víte i o dalších tématech a otaznících. Třeba jak pečovat a nezapomínat přitom na sebe?

Potřebujete se v tom zorientovat, poradit se, nebo si jen promluvit? Můžete se obrátit na:

**Miroslavu Koutskou a Michaelu Kotěšovskou
sociální pracovnice Obce Příkazy a Obce Střeh**

Připravujeme pro vás také besedu s odborníky, na které si budete moci popovídat, sdílet zkušenosti s jinými pečujícími a načerpat povzbuzení.

OBEC PŘÍKAZY
vypisuje veřejnou sbírku na

**PROVEDENÍ OPRAVY HARMONIA
v kapli**

**SV. CYRILA A METODĚJE
v PŘÍKAZÍCH**

Sbírka bude zahájena 1.11.2024 do 31.10.2025
a bude ukončena dnem získání potřebných finančních
prostředků na opravu HARMONIA

ve výši 480.957,- Kč

**finanční prostředky je možné zasílat
na číslo transparentního účtu**

346977695 / 0300

který byl pro tento účel zřízen u ČSOB, a.s.,
pobočka Olomouc
a výši částky je možné průběžně sledovat na adrese:

**[https://www.csob.cz/firmy/bezne-ucty/
transparentni-ucty/ucet?account=346977695](https://www.csob.cz/firmy/bezne-ucty/transparentni-ucty/ucet?account=346977695)**

*Vypsání veřejné sbírky schválilo Zastupitelstvo obce a sbírka
je osvědčena Krajským úřadem Olomouckého kraje.*

Za každý příspěvek děkujeme.

Uzávěrka příštího čísla: 10.12.2024